

Poznań, 19. 03. 2024 r.

Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Grażyna Jarząbek- Bielecka
Klinika Ginekologii Katedry Ginekologii
Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu

Recenzja rozprawy doktorskiej

w dziedzinie nauk: nauki medyczne i nauki o zdrowiu

dyscyplina: nauki o zdrowiu

mgr Alicja Kozakiewicz

Relacje romantyczne mierzone skalami SLS-12 i ECR-RS i ich znaczenie dla zdrowia oraz funkcjonowania psychospołecznego w populacji pacjentów i pracowników ochrony zdrowia w okresie pandemii COVID-19.

Promotor: prof. dr hab. n. hum. Zbigniew Izdebski

Niniejszą recenzję przedkładam na podstawie uchwały Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego powołującej mnie na recenzenta rozprawy doktorskiej Mgr Alicji Kozakiewicz. Pani mgr Alicja Kozakiewicz w swej rozprawie na stopień naukowy doktora nauk o zdrowiu, podjęła niezwykle ważny problem, sformułowany w tytule: „Relacje romantyczne mierzone skalami SLS-12 i ECR-RS i ich znaczenie dla zdrowia oraz funkcjonowania psychospołecznego w populacji pacjentów i pracowników ochrony zdrowia w okresie pandemii COVID-19”. Podstawę postępowania w sprawie o nadanie stopnia naukowego doktora nauk o zdrowiu stanowi tu cykl prac:

1.Kozakiewicz A., Izdebski Z., Mazur J. The Measurement of Love: Psychometric Properties and Preliminary Findings of the Short Love Scale (SLS-12) in a Polish Sample, International

2.Kozakiewicz A., Izdebski Z., Białorudzki M., Mazur J. Pandemic-Related Stress and Other Emotional Difficulties in a Sample of Men and Women Living in Romantic Relationships during the COVID-19 Pandemic. International Journal of Environmental Research and Public Health, 2023; 20(4):2988, 10.3390/ijerph20042988, 20 pkt MEiNJournal of Environmental Research and Public Health 2022; 19(20):13269, 10.3390/ijerph192013269, 140 pkt MEiN, IF 4,614

3.Izdebski Z., Kozakiewicz A., Michniewicz S., Białorudzki M., Mazur J. Quality of communication with patients and difficulties in close relationships among health care workers during the COVID-19 pandemic, Journal of Health Inequalities, 2023; Vol. 9, Iss. 1, 1--5, ISSN: 2450-5927, eISSN: 2450-5722, DOI: 10.5114/jhi.2023.127535, 100 pkt MEiN

4.Kozakiewicz A., Izdebski Z. Relacje romantyczne a trudności emocjonalne i wzrost potraumatyczny w czasie pandemii COVID-19, *Rozprawy Społeczne*, 2023, Vol. 17, nr 1, 165--183, ISSN: 2081-6081, DOI: 10.29316/rs/172118, 40 pkt MEiN

Suma Impact Factor: 4,614 ;

Suma punktów MEiN: 300

Celem ogólnym pracy było zbadanie jakości relacji romantycznych mierzonych skalami SLS12 i ECRRS i określenie ich znaczenia dla zdrowia oraz funkcjonowania psychospołecznego w populacji pacjentów i pracowników ochrony zdrowia w okresie pandemii COVID-19. W celu doprecyzowania głównego założenia pracy ocenie poddano następujące szczegółowe problemy badawcze:

- właściwości psychometryczne i charakterystykę skali SLS-12 do pomiaru jakości relacji romantycznych wśród osób pozostających w monogamicznych związkach (publikacja 1);
- zależności zachodzące pomiędzy stopniem jakości związku romantycznego a jego wpływem na zmienność postrzeganego stresu i innych trudności emocjonalnych związanych z pandemią wśród mężczyzn i kobiet w czasie pandemii COVID-19 (publikacja 2);
- poziom komunikacji z pacjentami w zależności od statusu bycia w związku oraz jakości tych relacji w zróżnicowanej zawodowo grupie pracowników ochrony zdrowia (HCW), z uwzględnieniem ich płci i wieku (publikacja 3).
- ocena poziomu trudności emocjonalnych związanych z pandemią COVID-19 oraz wzrostu potraumatycznego w zależności od jakości relacji i stylu przywiązania w związku romantycznym w świetle wybranych zmiennych socjodemograficznych; ocena w jakim stopniu osoby żyjące w lepszych i gorszych związkach odczuwały brak bliskości z drugą osobą i czy uznawały, że okres pandemii stworzył okazję do lepszego zrozumienia własnej seksualności (publikacja 4).

Wyjaśnić tu warto, że ów potraumatyczny wzrost, to koncepcja z zakresu psychologii pozytywnej, według której wydarzenie traumatyczne może wywołać paradoksalnie poprawę funkcjonowania psychicznego i zainicjować pozytywne zmiany psychologiczne, wymuszając konieczność radzenia sobie i pewne manipulacje poznawcze

(<http://kanonpojecpsychologicznych.pl/encyclopedia/potraumatyczny-wzrost/>).

Rozprawa posiada spis treści:

- 1.2. Życiorys zawodowy doktorantki
 - 2.1. Wykształcenie
 - 2.2. Kursy i szkolenia
 - 2.3. Doświadczenie zawodowe

2.4. Dorobek naukowy

2.5. Udział w projektach i grantach

2.6. Udział w konferencjach

2.7. Działalność ekspercka

2.8. Nagrody i wyróżnienia

2.3. Założenia rozprawy doktorskiej pt. „relacje romantyczne mierzone skalami SLS-12 i ECR-RS i ich znaczenie dla zdrowia oraz funkcjonowania psychospołecznego w populacji pacjentów i pracowników medycznych w okresie pandemii Covid-19.”

3.1. Wstęp

3.2. Cel pracy

3.3 Omówienie cyklu prac

3.3.1. Praca 1 pt. „The measurement of love: psychometric properties and preliminary findings of the short love scale (SLS-12) in a polish sample”

3.3.2. Praca 2 pt. „Pandemic-related stress and other emotional difficulties in a sample of men and women living in romantic relationships during the covid-19 pandemic”

3.3.3. Praca 3 pt. „Quality of communication with patients and difficulties in close relationships among health care workers during the covid-19 pandemic”

3.3.4. Praca 4 pt. „Relacje romantyczne a trudności emocjonalne i wzrost potraumatyczny w czasie pandemii covid-19”

3.4 Wnioski 26

3.5. Piśmiennictwo

3.6. Streszczenie w języku polskim i angielskim

3.7. Załączniki

Podkreślić należy aktywność Doktorantki. Jej ogromne doświadczenie zawodowe i osiągnięcia naukowe. Doktorantka szczegółowo opisała założenia rozprawy, podkreślając we wstępie znaczenie uwarunkowań kulturowych wpływających na sposób, w jaki poszczególne jednostki czują, myślą i zachowują się, pozostając w romantycznym związku. Doktorantka podała tu definicję związku romantycznego -jako wzajemną, trwałą i zgodną interakcję pomiędzy dwiema osobami, charakteryzującą się specyficznymi przejawami przywiązania i intymności. Doktorantka nawiązała tu do historii badań nad związkami zachodzącymi między relacjami społecznymi a zdrowiem, wskazując na znaczenie badań epidemiologicznych. Jednak Doktorantka dostrzegła, że szczególnie silny wpływ na zdrowie, według wyników badań z zakresu psychologii mają najbliższe relacje – z małżonkiem lub długoterminowym partnerem romantycznym. Co więcej, rozwijająca się literatura na temat kształtowania się bliskich związków dostarcza schematu, w jaki sposób można rozpatrywać

procesy psychologiczne, dzięki którym związki są powiązane ze zdrowiem fizycznym i że udowodniono znaczenie wzorców przywiązania dla zdrowia. Doktorantka dostrzegła tu także znaczenie opieki wczesnodziecięcej, która wpływa nie tylko na późniejszy stan zdrowia, ale i na późniejsze doświadczenia romantycznego przywiązania. Doktorantka podkreśliła, iż wszelkiego rodzaju związki romantyczne są ważnym źródłem poczucia sensu w życiu wielu ludzi, które to poczucie sensu, może korzystnie wpływać na ich zdrowie, samopoczucie i szczęście. Natomiast według Doktorantki niepokój związany z relacjami może w konsekwencji prowadzić do problemów zdrowia publicznego, takich jak nadużywanie alkoholu, otyłość i gorsze zdrowie psychiczne, podczas gdy bezpieczne i stabilne relacje są potencjalnymi czynnikami ochronnymi. Rozważając dalej kwestię badania czynników wpływających na zdrowie i jakość życia, Doktorantka zauważa, że nie sposób pominąć holistycznego spojrzenia na jednostki, które w większości przypadków są zaangażowane w relacje społeczne uzasadniając próbę odpowiedzi na pytanie dotyczące związku relacji romantycznych z trudnościami w obszarze szeroko pojętego zdrowia. W dalszej części Doktorantka dokonała omówienia cyklu prac stanowiących podstawę postępowania w sprawie o nadanie stopnia naukowego doktora nauk o zdrowiu. Ważne, że w każdej z prac Doktorantka odwołała się do wielu pozycji piśmiennictwa istotnych w analizie badanych problemów, wykazując się umiejętnością doboru bibliografii naukowej.

Praca 1 pt. "The Measurement of Love: Psychometric Properties and Preliminary Findings of the Short Love Scale (SLS-12) in a Polish Sample" -praca odnosząca się do 59 pozycji piśmiennictwa;

Praca 2 pt. "Pandemic-Related Stress and Other Emotional Difficulties in a Sample of Men and Women Living in Romantic Relationships during the COVID-19 Pandemic" -praca odnosząca się do 109 pozycji piśmiennictwa;

Praca 3 pt. "Quality of communication with patients and difficulties in close relationships among health care workers during the COVID-19 pandemic" -praca odnosząca się do 36 pozycji piśmiennictwa;

Praca 4 pt. „Relacje romantyczne a trudności emocjonalne i wzrost potraumatyczny w czasie pandemii COVID-19”- praca odnosząca się do 40 pozycji piśmiennictwa.

Doktorantka podkreśliła, że prace powstały dzięki realizacji projektu pt. „Humanizacja procesu leczenia i komunikacji klinicznej pomiędzy pacjentem a personelem medycznym przed i w czasie pandemii COVID-19”, finansowanego przez Agencję Badań Medycznych, realizowanego na Uniwersytecie Warszawskim.

Dobór tematu pracy doktorskiej uznać należy za oryginalny, wychodzący naprzeciw problemom współczesnego świata. Doktorantka wykazała się jednocześnie umiejętnościami planowania badań naukowych, a także umiejętnością formułowania problemów i założeń badań oraz doboru metod

badania. Na przedstawiony przez Doktorantkę jako pracę doktorską cykl publikacji składają się wymienione wyżej cztery spójne tematycznie artykuły, a elementem je wiążącym jest prezentacja budowy dwóch skal oceny jakości związków romantycznych i wdrożenie tych skal do analiz własnych. Pierwsza z nich (SLS-12) jest nowym narzędziem powstałym w trakcie realizacji grantu dotyczącego humanizacji medycyny, druga zaś (ECR-RS) była wcześniej adaptowana na język polski, ale w świetle dostępnej mi wiedzy nie testowano jej w Polsce w tak dużej próbie i w kontekście pandemii COVID-19. Jest tu zatem element nowatorski. W cyklu tych czterech artykułów wykorzystano dwa źródła danych (pacjentów z próby populacyjnej i pracowników ochrony zdrowia) zebranych w okresie od stycznia do kwietnia 2022 r. w ramach tego samego projektu badawczego, do którego badania zrealizowała firma Interactive Research Center sp. z o.o. Podkreślenia wymaga fakt, że artykuły charakteryzują się koncepcją własną Doktorantki, w trzech z nich jest ona pierwszą autorką korespondującą, a raz drugą autorką.

Pierwsze źródło danych, to badanie pacjentów z populacji ogólnej, czyli dorosłych Polaków, którzy leczyli się w czasie pandemii w okresie dwóch lat poprzedzających ankietyzację (praca 1, praca 2 i praca 4), z założeniem ograniczenia próby do osób pozostających w związkach. Badanie to miało charakter ilościowy i przeprowadzono je techniką ankiety wypełnianej samodzielnie przez Internet (ang. Computer Assisted Web Interview, CAWI) wśród osób zrzeszonych w panelu badawczym ReaktorOpinii.pl. Próba ta miała charakter ogólnopolski, którą warstwowano ze względu na płeć, wiek, wykształcenie, regiony, klasę miejscowości oraz charakter i miejsce uzyskania świadczenia.

Doktorantka przeprowadziła badania także wśród pracowników ochrony zdrowia, które zostało przeprowadzone w dniach 02. 03- 28. 04. 2022 roku. W ramach badania do udziału w projekcie Doktorantka pozyskała w sumie 114 jednostek ochrony zdrowia, które zadeklarowały chęć przystąpienia do realizowanego projektu. Badanie odbyło się przy wykorzystaniu techniki CAWI (ankiety prowadzonej za pośrednictwem Internetu, z wykorzystaniem formularza ankiety elektronicznej umieszczonego na stronie internetowej www.humanizacja.pl). W badaniu zastosowano, jak podkreśla Doktorantka, również technikę ankiet papierowych, uzyskując 2340 ankiet od personelu medycznego, w tym 249 ankiet papierowych, w tym 502 ankiet w grupie lekarzy/lekarek, 1233 ankiety w grupie pielęgniarek/pielęgniarzy/położnych, 169 ankiet w grupie ratowników/ratowniczek medycznych, 436 ankiet od pozostałych pracowników medycznych i niemedycznych.

Omawiając pracę nr 1, Doktorantka podkreśla, że zastosowana tu została metoda podziału próby na dwie części – pierwszą testową służącą do oceny struktury skali SLS-12 metodą confirmacyjnej analizy czynnikowej, drugą służącą do sprawdzenia tej struktury metodą eksploracyjną. W pracy 1

skala SLS-12 jest tematem wiodącym, ale porównanie z ECR-RS to element jej walidacji. W pracy przedstawiono, jak opisuje Doktorantka:

a) dwie krzywe ROC ułatwiające klasyfikację całkowitego wskaźnika SLS-12, co pozwoliło na ustalenie punktów odcięcia i tym samym identyfikację jakości związków. Dowiedziono, że SLS-12 jest 12-itemową skalą, która może być stosowana zarówno w badaniach indywidualnych, jak i grupowych osób pozostających w związkach formalnych lub nieformalnych;

b) narzędzie, które jest szczególnie użyteczne w projektach z wykorzystaniem kwestionariuszy wielowątkowych, wymagających krótkiego czasu wypełnienia, a w dotychczasowych zaadaptowanych skalach brak było takich narzędzi.

Omawiając pracę nr 2, Doktorantka podkreśla, że głównym celem badawczym było tu uzyskanie odpowiedzi na pytanie, czy i w jakim stopniu jakość związku romantycznego wpływa na zmienność postrzeganego stresu i innych trudności emocjonalnych związanych z pandemią wśród mężczyzn i kobiet w czasie pandemii COVID-19, a przeprowadzono tu zagregowane analizy zmiennych dotyczących związków romantycznych określając najistotniejsze ścieżki asocjacyjne pomiędzy badanymi zmiennymi w kompleksowym modelu stresu. Doktorantka wskazuje, że tak uzyskane wyniki badań dowodzą, że:

a) kobiety charakteryzowały się wyższym poziomem stresu i trudności pandemicznych oraz mniej korzystnymi ocenami swoich związków,

b) ocena jakości związku, style przywiązania i inne zmienne socjodemograficzne wpływały na zmienność postrzeganego stresu i innych trudności pandemicznych; w przypadku kobiet posiadanie dzieci i sytuacja finansowa były istotnymi predyktorami odczuwanego stresu, co pozwoliło zrozumieć różnice między kobietami i mężczyznami, co z kolei pomoże przyjąć zalecenia kliniczne dotyczące radzenia sobie z głównymi stresorami w obliczu pandemii,

c) style przywiązania w relacji były bezpośrednio i pośrednio związane ze stresem poprzez emocjonalną reakcję na pandemię,

d) badany model uwypukla kluczowe predyktory stresu, pozwalając nie tylko lepiej zrozumieć wpływ pandemii COVID-19 na funkcjonowanie kobiet i mężczyzn, ale także przedstawiając wnioski istotne dla klinicystów i terapeutów pracujących zarówno z jednostkami, jak i parami w okresie silnego stresu.

Praca nr 3 cyklu opierała się, jak podkreśla Doktorantka na próbie pracowników jednostek medycznych obejmującej cztery grupy zawodowe, a podjęta tu tematyka dotyczyła komunikacji między personelem medycznym a pacjentem. To ważne, że Doktorantka podkreśliła znaczenie owej komunikacji, pisząc, iż nie tylko stanowi rozwijający się nurt zdrowia publicznego. Według wyników badań zawartych w pracy 3, jak podkreśla Doktorantka ustalono, że:

a) osoby zgłaszające mniej bezpieczny styl przywiązania w swoich związkach uzyskały o 2,73 punktu niższy wynik w zakresie umiejętności komunikowania się z pacjentem w porównaniu z osobami, które nie miały takich problemów w swoich związkach,

b) po stratyfikacji analiz ze względu na płeć istotna statystycznie różnica w zależności od stylu przywiązania do związku utrzymywała się dla mężczyzn ratowników medycznych i kobiet pielęgniarek,

c) przedstawione analizy są zgodne z teorią przywiązania, która zakłada, że doświadczenia z dzieciństwa związane z doświadczaną opieką są ważnym predyktorem późniejszego funkcjonowania społecznego i emocjonalnego, a także zgodne ze wskazywanymi w literaturze związkami między zadowoleniem z relacji a funkcjonowaniem psychospołecznym.

Praca 4 cyklu składającego się na podstawie postępowania w sprawie o nadanie stopnia naukowego doktora nauk o zdrowiu, jak opisuje Doktorantka, opierała się na próbie pacjentów w populacji ogólnej, a do analiz włączono osoby pozostające w związku romantycznym. Na podstawie analizy zawartej w pracy 4 ustalono, jak opisuje Doktorantka:

a) w zakresie wszystkich wskaźników odnotowano istotne różnice, gdzie dla korzystnej oceny związku mierzonej skalą SLS-12 odnotowano spadek średnich w zakresie skali Pandemic-ED; jedynie w grupie mieszkańców dużych miast różnice okazały się być nieistotne,

b) dla korzystnej oceny związku mierzonej skalą ECR-RS odnotowano spadek średnich w zakresie skali Pandemic-ED; jedynie w grupie mieszkańców dużych miast oraz osób w wieku 18-29 różnice okazały się być nieistotne,

c) we wszystkich przedstawionych grupach średnia PTG była najwyższa dla korzystnej oceny związku (mierzonej skalą SLS-12), w grupie mieszkańców dużych miast oraz osób w wieku 18-29 różnice okazały się być nieistotne.

d) osoby deklarujące wysoką jakość związku (mierzoną skalą SLS-12) częściej zgadzały się ze stwierdzeniem, że lepiej rozumiały swoje oczekiwania i upodobania seksualne w porównaniu do osób o niskiej jakości związku.

e) osoby o bezpiecznych stylach przywiązania rzadziej deklarowały brak bliskości z drugą osobą w porównaniu do osób przywiązanych pozabezpieczne, co jest zgodnie z założeniami teorii przywiązania.

Doktorantka w podsumowaniu pracy zaznacza, że przekrojowy charakter badania i brak podłużnej obserwacji nie pozwalają na wnioskowanie o związkach przyczynowych między zmiennymi i długoterminowych konsekwencjach stwierdzonych efektów psychologicznych. Istotny pozostaje, według Doktorantki także fakt, iż głównie internetowy charakter ankiety nie pozwala na uogólnienie wyników badania na populację o wyższych kompetencjach cyfrowych. Podkreśla Ona potrzebę

dalszych badań nad różnicami między kobietami i mężczyznami oraz nad tym, jak związki romantyczne kształtują postrzeganie stresu i trudności emocjonalnych w życiu osobistym i zawodowym. Doktorantka wykazała się tu także planowaniem i kierunkiem przyszłych badań, wskazując, iż powinny także skupić się one na analizie związków innych niż heteroseksualne. Również i tu podkreślić należy nowatorski charakter przeprowadzonych przez Doktorantkę badań, bowiem, tak jak Ona podkreśla, biorąc pod uwagę dostępną wiedzę, przedstawiony cykl prac jest pierwszym, gdzie dokonano analizy znaczenia jakości relacji romantycznych i stylów przywiązania w odniesieniu do trudności osobistych i zawodowych w okresie pandemii COVID-19. Implikuje to wniosek, iż zarówno SLS-12, jak i ECR-RS są dobrymi skalami, które umożliwiają analizy dotyczące różnych aspektów zdrowia. Doktorantka nadmienia, że związek między relacjami małżeńskimi, a samopoczuciem był przedmiotem znacznej uwagi w literaturze przedmiotu, to jednak mniej uwagi poświęcono potencjalnym korzyściom płynącym z innych bliskich związków romantycznych. Zaznaczyła tu Ona, że badania w obszarze relacji romantycznych i zdrowia znajdują się we wczesnej fazie rozwoju, a obiektywne miary zdrowia w tym kontekście są wciąż ograniczone. Jednocześnie wskazała tu Doktorantka, iż przedstawiony tu cykl prac dostarcza dowodów na znaczenie bliskich związków romantycznych zarówno w kontekście reakcji emocjonalnych, jak i relacji zawodowych, co stanowi kolejny istotny wniosek wynikający z przeprowadzonych przez Doktorantkę badań.

Na podstawie przeprowadzonych badań Doktorantka wyprowadziła szeroko opisane podsumowanie, które w moim odczuciu błędnie zatytułowała „wnioski”- bowiem wnioski powinny być sformułowane bardzo syntetycznie. Ważne jednak, że Doktorantka w streszczeniu zawarła istotę przeprowadzonych badań, podkreślając znaczenie stworzonego rzetelnego i trafnego narzędzia do pomiaru jakości relacji romantycznych wśród osób pozostających w monogamicznych związkach, wykazując, że jakość związku i style przywiązania w związkach romantycznych oddziaływały, w sposób pośredni i bezpośredni, na poziom stresu zarówno u kobiet, jak i mężczyzn. Omawiając istotę prowadzonych badań, wskazała ona i tu na to, że kolejnym krokiem było zbadanie umiejętności komunikacyjnych personelu medycznego w zależności od prezentowanego stylu przywiązania, wykazując, iż pracownicy ochrony zdrowia zgłaszający mniej bezpieczny styl przywiązania uzyskali o 2,73 punktu niższy wynik w skali HPCSS-12 w porównaniu z osobami bez takich problemów. Wreszcie i tu Doktorantka wskazała, że w ostatnim etapie oceniono poziom trudności emocjonalnych związanych z pandemią COVID-19 oraz wzrostu potraumatycznego w zależności od jakości relacji i stylu przywiązania w związku romantycznym w świetle wybranych zmiennych socjodemograficznych. Praca ma doniosły wkład dla zdrowia publicznego, bowiem w okresie nadmiernego stresu i nowych wyzwań relacje interpersonalne nabierają większego znaczenia, a w

sytuacjach kryzysowych znaczenie zarówno aktualnej relacji romantycznej, jak i zinternalizowanych wcześniej stylów przywiązania pełnią rolę predykcijną dla aktualnego funkcjonowania niosąc za sobą istotne implikacje właśnie dla zdrowia publicznego. Doktorantka podkreśliła znaczenie relacji społecznych w obliczu sytuacji kryzysowych, a wybuch pandemii COVID-19 i związana z tym niepewność oraz ograniczenia, istotnie spowodowały zwiększony stres emocjonalny i trudności związane ze zdrowiem psychicznym wśród społeczności. Zatem przeprowadzone badania uważa się za niezwykle ważne, nowatorskie, wychodzące naprzeciw problemom współczesnego świata.

Przedstawiona mi do recenzji rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art.13.ust.1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U.Nr 65, poz.595, z późn.zm).

Ocenę tej rozprawy doktorskiej podsumować można wnioskiem, że praca ze względu na wnikliwość analizy naukowej, a także na swój nowatorski charakter, nie tylko odpowiada warunkom stawianym rozprawom na stopień naukowy doktora w dziedzinie nauki medycznej i nauki o zdrowiu, dyscyplina: nauki o zdrowiu, ale i zasługuje ona na wyróżnienie.

z wyrazami szacunku

8366715

Prof. dr. hab. w dziedzinie medycyny i nauk o zdrowiu

Grażyna Jarząbek-Bielecka

specjalista ginekolog-położnik,

ginekolog wieku rozwojowego, seksuolog, etyk;

tel.605 321350

